

ZWARTE WITTE ^{en} SCHAREN

E. STEVESJUN
W. DU PRÉ

TONEELGROEP
**VRJE "DE VRIENDEN-
KRING"**
BASISSCHOOL
HEIKANT

PAROCHIEZAAL DE KRING
ZELE-HEIKANT

24-25-30 NOV. REGIE:
1 DEC. FR. DE GEEST
'90

ZWARTE EN WITTE SCHAPEN.

Regie: François De Geest

1990

Auteurs: E. Stevesijns - W. Du Pré

Bewerking: François De Geest

Er zijn nog dorpen, gelukkig maar. Het zijn oases van groen, landelijk leven, gemoedelijkheid, devotie, rust: waarden die in deze tijd van jachten en jagen soms ver moeten gezocht worden. Soms wordt ook in een dorp de rust wel eens verstoord, de wereld van buiten het dorp houdt niet altijd rekening met dorps aangelegenheden.

Neem nu de aanleg van een autosnelweg: ingenieurs stippelen een tracé uit en in het nationaal, zeg maar algemeen belang, moet daarvoor al eens iets "verdwijnen".

Meestal wordt voor dergelijke bureaucratische beslissingen gelaten het hoofd gebogen. Maar af en toe gaan de gedupeerden tot actie over. We volgen in dit stuk de estbattermenten tussen enerzijds de "papieren" belangen van hogerhand en de "menselijke" belangen van een dorpsgemeenschap anderzijds, die ten allen koste wil vermijden dat hun kapel moet verdwijnen. Wie gaat er winnen? De goede of de slechte? De witte of de zwarte schapen? Moet de kapel weg of blijft ze staan?

Vele toeschouwers stonden verbaasd wanneer het podiumdoek open ging na de pauze. Een volledig nieuw decor werd ten berde gebracht. Inderdaad, de decorbouwers van dienst hadden zich uit de naad gewerkt om dit alles tot een goed einde te brengen. Proficiat!

Van dienst zijn:

Marcel Herwege: E.H. pastoor
Leonie De Meyer: Angèle, huishoudster
Luc Meganck: Serafien, tuinman
Paul De Vreese: de koster
Eddy Roels: Stan, postbode
Jules De Meirsmann: champetter
Christiane De Meyer: Elma en Selma
Annie Van Hecke: twee gezusters en dorpskwezels
Eric De Schepper: burgemeester
Filip De Witte: Pierken, zijn zoon
Luc De Leenheer: ingenieur
Peter Rupus: Fideel, zijn zoon

Fideel (Peter Rupus) in de gedaante van Fidelia!

Pierken (Filip De Witte) sigaarrokend:
"Peinsde gij misschien dat dit hier een chocoladen sigaar is? Als gij mij nog veel opjaagt, zal dat hier rap een sigaar in mijn broek zijn..."

Zeke : zwarte schapen...

Op de Heikant kan je ook dit weekend nog een leuk avondje beleven door het stuk 'Zwarte en witte schapen' te gaan bekijken. Het wordt op de planken gebracht door de vriendenkring van de vrije basisschool. Op de foto de hele ploeg : Marcel Herwege, Leonie De Meyer, Luc Meganck, Paul De Vreese, Eddy Roels, Jules De Meirman, Christiane De Meyer, Annie Van Hecke, Eric De Schepper, Filip De Witte, Luc De Leenheer, Peter Rupus, Frieda Heirman, Agnes Heirman, Kamiel De Coninck, François De Geest. (foto RM)

Toneelmeester: **Kamiel De Coninck**

Muzikaal slot: **Philippe Robberecht**

Teksthulp: **Frieda Heirman**

Agnes Heirman

Grime: **Rita Roels**

François De Geest

Geluid/licht: **Marcel De Leenheer**

Decor: **Jozef Derweduwen, Georges Van Eetvelde, Paul De Kimpe, Kamiel De Coninck, Jean Van Cauteren, David De Kimpe**

Publiciteit: **Georges Van Eetvelde**

Programmaboekje - voorpagina.
F. De Geest.

Lachen geblazen !

«Er zijn nog dorpen. Gelukkig maar. Het zijn oases van groen, landelijk leven, gemoedelijkheid, devotie, rust; waarden die in deze tijd van jachten en jagen soms ver moeten gezocht worden.

Soms wordt ook in een dorp de rust wel eens verstoord. Want de wereld van buiten het dorp houdt niet altijd rekening met dorpse aangelegenheden.

Neem nu de aanleg van...»

(Fr. De Geest)

De Vriendenkring van de Gesubsidieerde Vrije Basisschool-Heikant, niet ongevoelig voor de noden en ver-

zuchtingen van de tijd, heeft zich in dit, voor ons dorp, toch wel bijzonder actuele thema verdiept.

Op een ludieke manier.

Door de opvoering van een toneelstuk. «Zwarte en witte schapen», van de heren Steverijns en Dupré.

De geplande aanleg van een autosnelweg (het kan net zo goed een vliegveld, een pretpark, een golfterrein... of een industriezone zijn), zet een gans dorp op stelten.

Inzet : het behoud of verdwijnen van de dorpskapel.

Moet de kapel wijken voor de vooruitgang ?

De dorpingen vinden van niet.

Ze nemen de handschoen op, binden de strijd aan met «de overheid».

Het resultaat laat zich makkelijk raden : een opeenstapeling van intriges, lagen, listen en knotsgekke toestanden; uit het leven gegrepen, als het ware.

Een heerlijke brok pretentieloos amusement, met overtuiging, geestdrift en heel veel talent neergezet, in ons onnavolgbaar Zeels dialect nog wel.

Theater van de gulle lach, hartverwarmend in deze donkere, troosteloze dagen voor de kerst.

Uw dienaar ging een kijkje nemen, voor en achter de schermen.

Er zijn dagen waarop het leven van een redakteur heel aangenaam is.

Het verhaal is gauw verteld.

Op een schone dag verneemt de dorpsgemeenschap dat «men» zinnens is een autosnelweg doorheen het dorp aan te leggen.

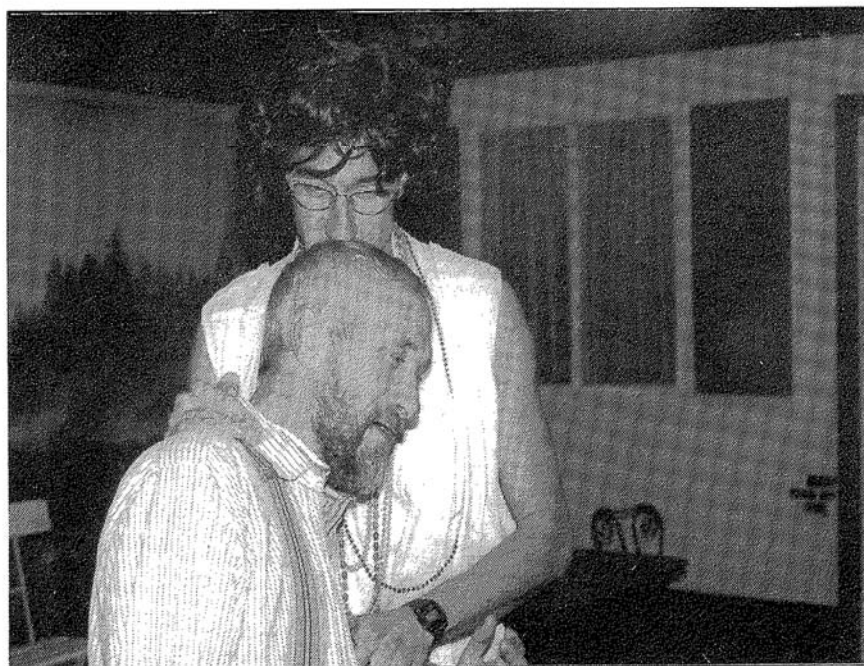
Toevallig bevindt de dorpskapel zich midden het geplande tracé.

Verbijstering, verslagenheid, al spoedig omgezet in vastberaden afkeuring. De weerstand kristalliseert zich rond de persoon van de ietwat sullige pastoor Haegeman en zijn energieke meid, Angèle (rollen levensecht neergezet door Marcel Herwege en Leonie De Meyer).

De «tegenstand» wordt gepersonifieerd door de burgemeester (Eric De Schepper) en de ingenieur (weinig benijdenswaardige rol, nochtans met veel overtuiging belichaamd door Luc De Leenheer).

Via allerlei slinke wegen tracht men de pastoor ertoe te overhalen zijn instemming te betuigen met de afbraak van de kapel.

Lukt het niet via een weddenschap – doorgestoken kaart overigens – dan maar geprobeerd via «getrukeerde» dokumenten. In hun speurtocht naar bondgenoten, te weten: Serafien, de rondborstige tuinman (rol op het lijf geschreven van Luc Meganck) en de geniepige, gluiperige koster (Paul De Vreese zet het typetje neer, alsof hij het gans zijn leven in het echt is geweest – met zo'n dokter «riskeren» ze niets, daar op den Heikant), schuwen de snoodaards zelfs niet beroep te doen op «paardemiddelen». Fideel, het waard:loze zontje van de ingenieur, wordt plotseling Fidelia, met alle gevolgen vandien ! Wie Peter Rupus, schitterend in deze, dacht ik, moeilijke rol, aan het werk zag, zal allicht de bijzonder fraaie benen zijn bijgebleven (waar triathlon al niet goed voor is !). Hij moest er, naar verluidt, ook zijn mooie snor aan opofferen.

Onnodig te zeggen, neem ik aan, dat na pakweg 2u.30, alles uiteindelijk dik in orde komt en de «slechten» hun verdiende straf niet ontlopen.

Dat de pastoor er aan 't eind nog het leven bij inschiet (teveel geestrijk vocht ? Opwinding ?), vermag de pret niet te drukken.

Doorheen het ganse stuk lopen, op gezette tijdstippen, nog een aantal personages rond welke mij als veel meer dan maar bijrollen voorkwamen. Subliem vond ik, persoonlijk, de prestaties van Stan, de postbode (Eddy Roels) en de champetter (Jules De Meirman). Ze deden me terugdenken aan mensen van vlees en bloed, zoals we, in onze jeugdijaren, allen allicht er wel eentje hebben gekend.

En onze beide kwezeltjes, Elma en Selma (Christiane De Meyer en Annie Van Hecke) ? Hele lieve, sympathieke dames, overtuigend in hun antipathieke rol.

Pierke, het zoontje van de burgemeester (Filip De Witte) was, door zijn spontaan en ongekunsteld spel, allicht in veler ogen dé ster van het stuk.

Kostelijk heb ik me geamuseerd, mensen.

Ze weten daar op den Heikant nog wat leute betekent ! Een opgetogen publiek, een prima sfeer in de koelissen. A propos, wie zich de vraag zou hebben gesteld of al het geestrijk nat dat, doorheen de verschillende scènes, zó rijklijk vloeiende, al dan niet «echtig» was, kan ik vertellen...

François De Geest van wie is bekend dat hij een veelzijdig man is, kan terecht fier zijn op wat zijn «troep», onder zijn kundige leiding, heeft gepresteerd.

Al die maanden voorbereiding en werk, het loonde echt de moeite.

Kon moeilijk anders, overigens.

Ze zijn daar immers lang niet meer aan hun proefstuk toe. Ik ving trouwens het «gerucht» op dat men zinnens zou zijn met het stuk op toer te gaan. Doen, mensen !

Proficiat ook aan de anonieme wroeters achter de scène !

U hebt het stuk gemist ?

Ach, geen nood !

Ze spelen het nog tweemaal: vrijdag 30 november en zaterdag 1 december, telkens te 20 u. in «De Kring», de parochiezaal van Zele-Heikant.

Of er nog plaats is ?

Best niet te lang wachten, denk ik !

U riskeert anders van een kale kermis thuis te komen.

Kaarten zijn te bekomen op tel. nr. 44.81.14 (tss. 15-20 u.).

Beslist een aanrader voor de momenteel rustende «vijf voor twaalvers» (opgelet voor het roesten !). Er valt gewis nog een en ander op te rapen, voor volgend seizoen.

Schepenen en gemeenteraadsleden zijn ook welkom. Ze kunnen er ook nog wat van opsteken, lijkt me.

Etienne Waterschoot
Foto's Vermeire

